

Atra vegá la bonyigá catalanista dels prémits ‘Miquelet’

Ricart García Moya

Els valencians som com gamba en boca de rap, y el famolenc rap son les institucions que's gasten els impostos en donar prémits als mardanots caldosos que unflen panxa y bolchaca fent de porritos de l'extrema dreta catalana. U d'estos acovilats es el palput chismer¹ **David Garrido**, que reglota torrenyinyes com ‘**Els Països Catalans al segle XI**’(2011) ¡Uuuff, quína aulor a muladar! ¿Cóm pot donar la naturalea estos eixemplars? Ni Catalunya havia naixcut en el sigle XI, ni may mosatros ham segut un país de ningú. Erem un Reyne que, per cert, doná forta pana als lladres catalans en el XV y XVII, perque s'atreveren a chafar nostre Maestrat de Montesa.

Desde fa décadas els milochos colaboracionistes del Micalet mos refurguen el melic donant llorers a qui més ha endenyat contra el valenciá y a mosatros, els valencians. Aixina, el periódic catalaniste ‘Levante’ arreplega la llabor dels ronquinos al servici de Catalunya:

«En esta edición, se quiere reconocer con el **Miquelet** d'Honor Col·lectiu la actividad de Plataforma Per la Llengua, una organización no gubernamental nacida el 1993 que se encarga de **promover el catalán como herramienta de cohesión, para continuar siendo un elemento de ascenso social**».

En fi, tampoc anem a enredrarnos en sutilees bachoqueres, aixina que fiquem llímit en la veu que mos ferix, el cat. ‘**Miquelet**’ que afona al val. **Micalet**, ¡y qué millor argument en fortalea que donar probes² del seu us per nostres antepasats!:

“pucharen al Micalet sa Magestat... “ (Llibre d’Antiguetats, 1632, f. 231)

“mes forta que el Micalet” (Mulet, F.: Poesías a Maciana, c. 1640, v. 93)

“repiquen les campanes del Micalet” (Villancico en valenciano, Sevilla, 1644)

“llaman Micalet en lengua valenciana” (Orti: Cent. St. Vicent, 1656, p. 206)

“Lo Micalet de la Seu” (Villancic en llengua valenciana, en 2º Cent. S. Vicent, 1656)

“per la porta del Micalet” (BUV, Ms. Ayerdi, J.: Noticias de Valencia, abril 1661)

“millor que les del Micalet” (Ballester, I.: Ramellet, 1667)

“y los micalets (catalans) portaren... “ (Mercader: Vida de f. . P. Esteve, 1677, 188)

“que elevats... eren com lo Micalet” (BSM, Orti Mayor: Relació dels bultos, jagants y nanos, 1743)

“alçí els ulls al Micalet” (Recitado en duo... de Sant Pere Pasqual, en les festes..., 1743)

“y els quatre fills que tinc, Chimo, Sento, Marieta y Micalet” (El Mole, 18/ 02/ 1837, p.69)

“Micalet de Foyos” (Merelo: Tot ho apanyen els dinés (en valenciá), Lérida, 1866)

“a vore del terrás si es veu lo del Micalet” (Balader: ¡Fuchint de les bombes!, 1873, p. 37)

CULTURA

Plataforma per la Llengua y David Garrido, galardonados con el Miquelet d'Honor 2022

Sinse vergonya, l'altaveu de la extrema dreta catalanista arreplega la novetat: «David Garrido i Valls (Alicante, 1965), Miquelet d'Honor Individual, es doctor en Historia por la UAB y filólogo. Es autor de volúmenes como 'Terra de taifes: **Els Països Catalans al segle XI**» (Levante, 09/ 11/ 2022)

¹ La veu no es producte del franquisme; ix, per eixemple, en el consells del papa Borja al Duc de Gandía, contra l'amic “mentirós, chismer” (Archiu Cat. Val., cartes del papa Borja, sig. 64, 1493)

² Cultisme, de la familia lléxica eixida del lletí *prōbāre*; cat. *prova*: “la proba feta per part del dit Syndich de...” (Bib.Val. XVII, F. 344, Consell General de Valencia, 19 de hembre 1630, p.3)

- “que data dels micalets” (Vives, R.: Entre amics, 1877, p. 14)
- “Micalet: nombre propio...” (Escrig: Dicc.1887)
- “baix lo Micalet” (Roig y Civera, A.: ¡Romeu!, Gandía, 1890, p.10)
- “establiment mol ben arreglaet que Micalet Sebrían ha...” (El Blua, Castelló, 21/02/ 1892, p.3)
- “al peu del Micalet (...) al Micalet de la Seu” (Caps y senteners,1892, pp.103, 149)
- “mira, Micalet, tu no estás en la dona per...” (El Cullerot, Alacant, 14 d'agost 1897, p.3)
- “el Micalet de la Seu” (Vidal y Roig, F.: La ovella descarriá, 1902, p.39)
- “Micalet es molt honrat” (Soler, Santiago: ¡Mos quedem!, Castelló, 1907, p. 18)
- “Micalet el del Galfi” (Bernat, Lluís: Locura d'amor, 1914, p.3)
- “el Micalet li pareixerá una venturera” (Soler, J.: El solo de flauta, 1917, p. 9)
- “Micalet, guarda de terme” (Cremaes sinse foc, Tarragona, 1917)
- “el so Micalet vol fermos pols” (Marco Rivas: La tasa dels hous, 1918, p.12)
- “els chiquets, el Micalet...” (Meliá, F.: Tots a Nova York, 1921, p.15)
- “a l'altura de deu o dotse Micalets” (La Chala, 26 de juny 1926, p.1)
- “ara ells ya no me diuen Quelo ni Micalet” (Meliá, F.: El as d'oros , 1927, p.13)
- “estar com el Micalet de alt” (Casinos, A.: Tenorio a la forsa, 1928, p.27)
- “¡pero res...! El Micalet” (Peris Celda: ¡Noy! ¡Che! y ¡Olé!, 1929, p. 11)
- “¡Micalet, Micalleet...!” (Llibret Foguera del Mercat, Alacant, 1960)
- “tinc ya el cor com un sigro, Micalleta” (Escalante: Lepe y Talala, 1886)
- “morí la tía Micatela” (Torre, P.: Vora mar, 1908, p.9)
- “micaletalla: el conjunto de migueletes” (Escrig: Dicc. 1851)
- “Micalet cuan podría ser Micalot” (La Chala,16 /06/ 1928, p. 4)

Els catalanistes propaguen que lo de ‘Micalet’ es llocalisme faller y rústic, derivat del nom del campanari de la catedral de Valencia, pero es lo contrari. En temps de la Conquesta ya estava arrailat entre’ls valencians el nom de Micalet, y aixina heu dona a enténdrer l’etimólec Corominas (Onomasticon , VIII, p.113). Respecte a la torre de la Seu y el seu nom ficat en l’any 1418, , mos heu conta l’erudit Sanchis Sivera:

“fue bendecida el día de San Miguel poniéndosele este nombre... se llama a la torre **Micalet**, **palabra valenciana** que significa Miguel”³

Ningú coneixia el cat. ‘Miquelet’, porque’ls temps dels vils colaboracionistes encá estava llunt. Aixina, en els manuscrits del 1500 ix la veu sinse tacar: “feri un llam al **Micalet** del campanar de la Seu” (Dietari de Jeroni Soria, dimecres a 19 de febrer 1519). Respecte al ridícul castellanisme catalá ‘**Miquelet**’, era paraula desconeguda pera’ls descendents dels mosáraps (no em referixc a la religió, sinos a la llengua) que vixqueren per tot el Reyne. Y donem eixemples del 1200 de fora de la capital, per alló del odi que’ls catalanistes com Sanchis Guarner y Joan Fuster propagaren per tots els puestos contra la ciutat de Valencia:

“en Martí Sabater e d’en **Micalet**” (Llibre de Cort de Justicia d’**Alcoy**, 1263-65); “Johan Garcés, Ruy Peres, **Micalet** d’en Jacme...” (Llibre de Cort de Justicia de Cocentayna 1294-95); “presents G. de Castalla, d’en Bertomeu e **Micalet**” (Llibre de Cort de Justicia de Cocentayna 1494-1295, 2, p.845)...

Y m’ha quedat sinse espay pera fer honor y donar grandea als escalfits fardachos dels préimits catalanistes, que’s mantenen per els dinés de subvencions y mandangues que mos trauen dels nyitols. Y pareix que’l pardal Mazón del PP, sempre enganyant, vol mantíndrer a tot l’arbelló del parasitisme catalaner, sempre que’l deixen viurer tranquil y fent bolchaca. No tenim remey.

3 Sanchis Sivera: El Micalet, 1909, ed.1977, p.43.